

مردمانی که از پوشیدن لباس‌های تیره اکراه دارند

۱۳ بهمن ۱۳۹۹ ساعت ۱:۲۴

لباس زنان عشایر شاد و رنگارنگ، اغلب سربندهای (روسری عشایری) آنان نازک و به رنگ آبی خوشرنگ، دارای حاشیه‌ای پولک و سکه دوزی شده است. بخصوص چادرهای آنان بسیار گرانبه با نخ‌های طلائی برودری دوزی شده که وزن هر کدام از آنها حداقل به ده پاند بالغ می‌گردد

لباس مردم ایران در دوره قاجار بسته به مکان زندگی آنها از رنگ و پوشش متفاوتی برخوردار بود. گرچه می‌توان پوشیدگی کامل را وجه مشترک لباس تمامی مردم ایران دانست؛ اما رنگ، شکل و حتی نوع پارچه پوشش مردم در شهرهای مختلف متفاوت از هم بود. یکی از جلوه‌های این تفاوت را می‌توان در لباس مناطق عشایرنشین شیراز مشاهده نمود.

«اطراف شیراز عموماً مناطق عشایرنشین است، عشایری سلحشور، با قدی رشید، چهره‌ای آفتاب خورده، دماغی باریک و نوک تیز و کشیده، که نگاه پرنفوذشان نگاه عقاب‌های تیز پرواز و بی‌باک کوهستان را به یاد انسان می‌آورد. لباس زنان عشایر شاد و رنگارنگ، اغلب سربندهای (روسری عشایری) آنان نازک و به رنگ آبی خوشرنگ، دارای حاشیه‌ای پولک و سکه دوزی شده است. بخصوص چادرهای آنان بسیار گرانبه با نخ‌های طلائی برودری دوزی شده که وزن هر کدام از آنها حداقل به ده پاند بالغ می‌گردد. پیراهن زنان اغلب از ابریشم سفید و تمیز با شلوارهای گشاد لیفه‌ای اغلب سفید و ابریشمی است که تا روی پنجه پاها را می‌پوشاند. زنان شیراز هرگز تمایلی به پوشیدن لباس‌های تیره و غیررنگی ندارند و دایم در پی زیبایی و تنوعند. کلاه مردان اغلب پشمی نمدی و از نوع بلند بنام می‌باشد.»^۱

۱. چارلز جیمز ویلز، سفرنامه دکتر ویلز (ایران در یک قرن گذشته)، ترجمه غلامحسین فراگوزلو، تهران، اقبال، ۱۳۸۸، ص ۲۶۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48186/اکراه-تیره-پا-لباس-پوشیدن-مردمانی/48186>